

SAKRAMENT UZDROWIENIA

Wstęp

«Idź, twoja wiara cię uzdrowiła» (Mk 10,52). Te słowa kieruje Jezus do niewidomego, który z pokorą wołał: «Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!» (Mk 10,47).

Spotykamy się z Chrystusem tu i teraz, bo przyszedł, ażeby Go prosić o zdrowie duszy, czyli uzdrowienie naszego wnętrza, jak również o zdrowie ciała, pomoc w naszych chorobach. Bo rzeczywiście działalność Chrystusa jest ukierunkowana na całego człowieka, a więc na jego duszę i ciało. Widać na przykładzie niewidomego człowieka (Mk10,46-52) i nie tylko.

Prosimy dzisiaj o zdrowie duszy i ciała. Bóg czyni cuda i jeśli nawet uzdrowi nas fizycznie, uleczy nasze słabości, to wiemy, że to jest na chwilę. Natomiast zdrowie duchowe dotyczy wieczności.

Refleksję na temat tego sakramentu Uzdrawienia ujmę w tryptyk. Najpierw zastanowimy się: czym jest sakrament uzdrawienia (1), następnie co ten sakrament daje człowiekowi (2) i kto może przyjąć sakrament namaszczenia (3)¹.

1. Czym jest sakrament uzdrawienia chorych?

¹ Konferencję oparto o: *Katechizm Kościoła katolickiego*, Poznań 1994 (nr 1511-1532) (odtąd skrót KKK); *Sakramenty Chorych. Obrzędy i duszpasterstwo*, Katowice 1998 (odtąd skrót SCH).

Jeszcze pokutuje u wielu ludzi przekonanie, że jest to sakrament umierających, a przecież jak każdy sakrament jest on dla żyjących. „Kościół wierzy i wyznaje, że wśród siedmiu sakramentów istnieje jeden specjalny przeznaczony do umocnienia osób dotkniętych chorobą – namaszczenie chorych”².

2. Co ten sakrament daje człowiekowi?

Wykładnikiem w tym względzie są: *Katechizm*, i księga liturgiczna: *Sakramenty Chorych*, które mówią o następujących skutkach³.

a) **Po pierwsze:** sakrament uzdrowienia jednoczy chorego z męką Chrystusa dla jego własnego dobra oraz Kościoła⁴.

b) **Po drugie:** sakrament chorych umacnia, wlewa pokój i odwagę, by przyjmować po chrześcijańsku cierpienia choroby i starości⁵.

c) **Po trzecie:** sakrament ten daje przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł go otrzymać wcześniej przez sakrament pokuty⁶.

Należy wyjaśnić, że z reguły do sakramentu uzdrowienia przystępuje się po przyjęciu sakramentu pokuty i pojednania, w dalszej kolejności przyjmuje się sakrament namaszczenia, a na końcu sakrament

²Zob. KKK, nr 1511.

³Por. KKK, nr 1532.

⁴Por. SCh, nr 7.

⁵Por. SCh, nr 6.

⁶Por. tamże.

Eucharystii⁷. Może zdarzyć się sytuacja, że chory jest umierający i nie ma czasu by udzielić wszystkich sakramentów według normalnego porządku, wtedy udziela się sakramentu pokuty, Wiatyk do przyjęcia którego wierny jest obowiązany, a jeśli czas pozwala, należy udzielić świętego namaszczenia. Jeśli chory z powodu słabości nie może przyjąć Komunii świętej, trzeba mu udzielić namaszczenia chorych⁸. Sakramentu uzdrowienia nie udziela się zmarłym. Wtedy kapłan wezwany do chorego, winien prosić Boga, aby go uwolnił od grzechów i przyjął litościwie do swego Królestwa. Nie udziela się go również tym, którzy uparcie trwają w jawnym grzechu ciężkim⁹.

d) **Po czwarte:** czasami daje choremu powrót do zdrowia jeśli to służy dobru duchowemu¹⁰.

e) **Po piąte:** przygotowuje chorego na przejście do życia wiecznego. To są najważniejsze skutki sakramentu, które wylicza Kościół¹¹.

Dar sakramentu jest wielki i człowiek go bardzo potrzebuje. Należy usuwać myśli z serca i lęk przed przyjęciem namaszczenia chorych, byłby to przecież lęk przed przyjęciem samego Chrystusa i Jego ducha. Taki lęk jest absurdalny, bo powoduje zniekształcenie obrazu Boga lub zupełne niezrozumienie łaski sakramentalnej. Czy opierając się na przyjęcie tego sakramentu, człowiek chory nie zamyka się na Chrystusa?. Trzeba ten lęk wyeliminować, konieczna staje się mistagogia na temat

⁷ Por. SCh, nr30.

⁸ Por. tamże.

⁹ Por. SCh, nr15.

¹⁰ Por. SCh, nr 6.

¹¹ Por. KKK, nr 1532.

tego sakramentu z uświadomieniem wiernym, aby się tego sakramentu nie bać.

3. Kto może przyjąć ten sakrament?

Człowiek chory lub przeżywający dolegliwości starszego wieku, czy też wieku dojrzałego, młodego a nawet dziecinnego może ten sakrament przyjąć. *Katechizm Kościoła katolickiego* wylicza następujące skutki¹²:

a) „Sakrament ten można powtarzać, jeśli chory po przyjęciu namaszczenia wyzdrowiał i ponownie zachorował, albo w czasie trwania tej samej choroby nastąpiło poważne pogorszenie”¹³.

b) Przed operacją można udzielać namaszczenia chorych, jeżeli przyczyna operacji jest niebezpieczna choroba. Nie wiadomo jaki skutek będzie po operacji¹⁴.

c) Udziela się go osobom w podeszłym wieku, których siły opuszczają. Można udzielić namaszczenia również wtedy, gdy nie zagraża im niebezpieczna choroba, po prostu, nie mają siły, ciężko im egzystować. Również może go przyjąć młody człowiek, który odczuwa brak siły¹⁵.

d) Dzieciom można udzielać jeśli osiągnęły taki poziom umysłowy, że ten sakrament może im przynieść pokrzepienie. Muszą mieć świadomość, iż ten sakrament jest dla nich umocnieniem¹⁶.

¹² Por. KKK, nr 1514-1515.

¹³ Zob. SCh, nr 9.

¹⁴ Zob. SCh, nr 10.

¹⁵ Zob. SCh, nr 11.

¹⁶ Zob. SCh, nr 12.

e) Chorym, którzy utracili przytomność lub używanie rozumu można udzielić sakramentu jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że jako wierzący prosiliby o to gdyby byli przytomni, czyli gdyby mieli taką intencję¹⁷.

Zakończenie

Do sakramentu należy się przygotować. Kierunek przygotowania i kolejne jego etapy odnajdujemy w Ewangelii opisującej uzdrowienie paralytyka (Mt 9, 1-8). Znajdujemy w niej cztery etapy przygotowania:

1. **Pierwszy etap:** trzeba wyjść na spotkanie z Jezusem z **wiarą** („Oto przynieśli Mu paralytyka” - Mt 9, 2). On jest wszechmogący, On wszystko może.

2. **Drugi etap:** na spotkanie z Jezusem trzeba uporządkować **sumienie** (Jezus mówi: «Ufaj, synu Odpuszczają ci się twoje grzechy» - Mt 9,2). Do sakramentu uzdrowienia idziemy przez wcześniej odbytą spowiedź.

3. **Trzeci etap:** w spotkaniu z Jezusem ma towarzyszyć **modlitwa** o zdrowie „«Wstań, weź swoje łoże i idź do domu». On wstał i poszedł do domu” - Mt 9,6-7). Trzeba ufnej modlitwy.

4. **Czwarty etap** na końcu tego spotkania: trzeba wyrazić **wdzięczność** Bogu („A tłumy [...] wielbiły Boga...” - Mt 9,8) za otrzymaną łaskę. Na koniec zawołajmy:

«Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nade mną!» Mk 10,47).

¹⁷ Zob.SCh, nr 14.

